

Lovforslaget tilsigtede at ændre indsamlingsloven sådan, at alle skulle kunne iværksætte indsamlinger til støtte for et formål, de ønskede at fremme, og som ikke alene havde interesse for en helt ubetydelig del af offentligheden. Justitsministeriet ville herefter ikke længere kunne skønne over et formåls kvalitet. I stedet for den nuværende bestemmelse i indsamlingslovens § 2, hvorefter tilladelse til offentlig indsamling „kun gives til velgørende formål eller til formål, der har almen interesse,“ foresloges følgende formulering:

„Tilladelse til offentlig indsamling kan kun nægtes, såfremt formålet alene kan have interesse for en helt ubetydelig del af offentligheden, eller såfremt der allerede er givet tilladelse til en ganske tilsvarende indsamling, eller såfremt ansøgerne ikke vil underkaste sig den kontrol med indsamlingen og anvendelsen af de indsamlede midler, som den pågældende myndighed fastsætter.“

Ved 1. behandlingen stillede *justitsministeren* sig afvisende over for forslaget. Resultatet af en sådan lovændring ville blive, at vi ville blive „oversvømmet med indsamlinger til plage for os alle sammen, og så hersker der ikke orden, men kaos på dette område.“ - - „I dag ved folk, at når de støtter en indsamling, støtter de også et anerkendelsesværdigt formål.“ Ved den nuværende administration af indsamlingsloven kunne man tage hensyn til en række forhold, bl. a. om der var tale om et realistisk formål, om der var behov for at tilvejebringe midler ved indsamling, om der var et realistisk budget. I mange år var der ikke givet tilladelse til landsindsamlinger i form af mærkesalg til andre end de institutioner, der i forvejen havde anlagt deres økonomi på den årlige mærkedag. Der var mærkedage nok.

Som ordfører for forslagsstillerne gjorde *Poul Dam* (SF) gældende, at det ikke var „en naturlig opgave for justitsministeriet at bestemme, hvilke formål i dette land der er anerkendelsesværdige.“ I anledning af nogle bemærkninger af justitsministeren bekræftede han, at anledningen til fremsættelsen af lovforslaget var et afslag på tilladelse til en indsamling til fordel for Nordvietnam og den nationale befrielsesfront i Sydvietnam. Justitsministeren havde dengang gjort det til en betingelse, at indsamlingen udelukkende havde humanitære formål, og at de indsamlede midler blev fordelt på upartisk måde blandt nøliddende fra begge sider af krigen i Vietnam.

Normann Andersen (S), *Evan Jensen* (V) og *Rigmor Christensen* (RV) var enige med justitsministeren i at afvise forslaget. Der-